

## Source sheet for TGS #15 "The Significance of Shabbos"

- (1) כל המשמר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו (שבת דף קיח ע"ב)
- (2) ל המתפלל בע"ש ואומר ויכולו שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם מניחין ידיהן על ראשו ואומרים לו וסר עונך וחסאתך תכופר (שם קיט ע"ב)
- (3) בשבע שעות ביום בערב שבת נכנס אדם הראשון בגן עדן... ובין השמשות בערב שבת גורש ויצא... בא יום השבת ונעשה סניגור לאדם הראשון... ובזכות יום השבת ניצל אדם מדינה של גיהנם, וראה אדם כוחה של שבת... התחיל משורר ומזמר... שנאמר: 'מזמור שיר ליום השבת... טוב להודות ליי' – אדם הראשון אמר: 'בי ילמדו כל הדורות שכל מי שיודה פשעיו ועווב ניצול מדינה של גיהנם', שנאמר: 'טוב להודות ליי' (פרקי דרבי אליעזר, פרק יט)
- (4) מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדוֹת לַיִי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ וְאַמּוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלֵי עֲשׂוֹר וְעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שָׁמַחְתָּנִי יִי בְּפִעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי דְיָדְךָ אֲרָנוּ: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יִי מְאֹד עִמָּקוֹ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפִרְחֵי רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב וְיִצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲוֹן לְהַשְׁמֵדֵם עַד־יָד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָם יִי: כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יִי כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יִאֲבֹדוּ וְתִפְרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲוֹן: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנֵי בְּלִתֵי בְּשִׁמּוֹן רַעְנָן: וְתִבְטַעֲנִי בְּשׁוֹרְי בְּקָמִים עֲלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזֹנֵי: צְדִיק כְּתָמָר יִפְרַח כְּאַרְז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יִי בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבוּן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים קְהִיּוּ: לְהַגִּיד כִּי יִשָּׁר יִי צוּרֵי וְלֹא עֲוֹלָתָהּ בּוֹ: [תהלים צב]
- (5) וירא אלהים כי טוב [בראשית א ד, י, יב, יח, כא, כה]
- (6) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד [שם לא]
- (7) וירא אלהים את האור כי טוב (שם ד)
- (8) יוצר אור ובורא חושך עושה שלום ובורא רע [ישעיה מה ז]
- (9) לעולם אין הקב"ה מייחד שמו על הרעה, אלא על הטובה. "ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא אלהים לילה" אין כתוב כאן, אלא "ולחשך קרא לילה" (בראשית רבה ג, ו)
- (10) הודו ליי כי טוב [תהלים קז א, שם קיח א, שם כט, שם קלו א, דה"א טז לד]
- (11) אודה שמך יי כי טוב [תהלים נד ח]
- (12) אדם שמר אותנו תחלה בתחתונים והיה יום השבת משמרו מכל רע (פרקי דרבי אליעזר, פ"כ)
- (13) והסוד הנפלא בכך זה כי אדם הוזהר שלא ימשך אחר העץ ההוא ולא יאכל ממנו בעוד שהרע מחובר בו שהכל היה מעורב והשמרים יחד, ולזה נקרא עץ הדעת טוב ורע: טוב ורע מחוברים יחד בערבוביא. והוזהר שלא יאכל ממנו עד שיהיה כולו טוב, והוא בהיות עץ הדעת בייחוד בעץ החיים וכלי הזעם שהוא הרע שבו מובדלים ממנו, וזה היה בבא יום השבת שחזרו פנים אל פנים, ואז הרע ההוא יבדל וילך לו אל מקומו שהוא מקום התוהו ואז היה העץ כולו טוב. והוא לא המתין כי בשעה עשירית סרח (עבודת הקודש ח"ד פי"ג)
- (14) אדם הראשון ... היה די שיתחזק באמונה זו שלא לעבור את פי ה', וזה עד ליל שבת קודש, כאשר חכמים גידו, שאז היה הקב"ה עושה ביום אחד מה שהוא עושה עתה בשיתא אלפי שנים (דעת תבונות, סימן מ)

15) בשעה שאמר לו הקב"ה למשה 'והתודה עליו' [ויקרא טז כא], התחיל ואמר 'מזמור לתודה', על שם 'והתודה עליו' (ירושלמי שבועות א, ה)

16) פעם אחת יצא רוב אדר ולא ירדו גשמים שלחו לחוני המעגל התפלל וירדו גשמים התפלל ולא ירדו גשמים עג עוגה ועמד בתוכה כדרך שעשה חבקוק הנביא שנאמר (חבקוק ב) על משמרתי אעמדה ואתיבבה על מצור וגו' אמר לפניו רבונו של עולם בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך נשבע אני בשמך הגדול שאיני זז מכאן עד שתרחם על בניך התחילו גשמים מנטפין אמרו לו תלמידיו רבי ראינוך ולא נמות כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא להתיר שבועתך אמר לא כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומערות ירדו בזעף עד שכל טפה וטפה כמלא פי חבית ושיערו חכמים שאין טפה פחותה מלוג אמרו לו תלמידיו רבי ראינוך ולא נמות כמדומין אנו שאין גשמים יורדין אלא לאבד העולם אמר לפניו לא כך שאלתי אלא גשמי רצון ברכה ונדבה ירדו כתיקנן עד שעלו כל העם להר הבית מפני הגשמים אמרו לו רבי כשם שהתפללת שירדו כך התפלל וילכו להם אמר להם כך מקובלני שאין מתפללין על רוב הטובה אעפ"כ הביאו לי פר הודאה הביאו לו פר הודאה סמך שתי ידיו עליו ואמר לפניו רבש"ע עמך ישראל שהוצאת ממצרים אינן יכולין לא ברוב טובה ולא ברוב פורענות כעסת עליהם אינן יכולין לעמוד השפעת עליהם טובה אינן יכולין לעמוד יהי רצון מלפניך שיפסקו הגשמים ויהא ריוח בעולם מיד נשבה הרוח ונתפזרו העבים וזרח החמה ויצאו העם לשדה והביאו להם כמהין ופטירות (תענית דף כג ע"א)

17) פר הודאה. להתודות עליו (רש"י שם)

18) ואיני יודע מה ענין וידוי לשלמים... והא וידוי אינו אלא על קרבן שמכפר... ולי נראה דהאי פר הודאה לאו לשון וידוי משמע אלא לקרבן תודה הביאו ולשון הודאה כמשמעו (גבורת ארי שם)

19) מי הקדימני ואשלם תחת כל השמים לי הוא [איוב מא ג]

20) מי קלס לפני עד שלא נתתי לו נשמה! מי מל לשמי עד שלא נתתי לו בן זכר! מי עשה לי מעקה עד שלא נתתי לו גג! מי עשה לי מזוזה עד שלא נתתי לו בית! מי עשה לי סוכה עד שלא נתתי לו מקום! מי עשה לי לולב עד שלא נתתי לו דמים! מי עשה לי ציצית עד שלא נתתי לו טלית! מי הפריש לפני פאה עד שלא נתתי לו שדה! מי הפריש לי תרומה עד שלא נתתי לו גורן! מי הפריש לפני חלה עד שלא נתתי לו עיסה! מי הפריש לפני קרבן עד שלא נתתי לו בהמה! (ויקרא רבה כז, ב)